

**Beretning,
Generalforsamling 3. marts 2022
Foreningen for Palliativ Indsats
Trinity Hotel & Conferencecenter**

Sidste gang vi holdt generalforsamling var på den nationale kongres "Rødder og Ruter" den 3. oktober 2019. Vores vedtægter byder os at holde generalforsamling hvert andet år, men Corona lagde sig i vejen - ligesom den har gjort for så mange andre ting de sidste par år, så den generalforsamling, der skulle have været afholdt her på Trinity den 3.-4. juni i 21, er altså blevet udskudt til i dag.

Aktivitetsniveauet har som følge af corona været helt i bund. Vi har haft bestyrelsesmøde 15. januar 2020, hvor vi mødtes face to face. 9 februar 2021, hvor det foregik på teams. 4.juni 2021 og 24. marts 2022 igen face to face.

Vi skulle have afholdt årsdagen "Når systemer styrer varme hænder" 2. april 2021 i Aarhus, men her lagde corona sig også i vejen, og vi måtte udskyde denne årsdag til den 25. november sidste år.

Vi har haft en politik, der hedder kongres hvert andet år og 2 årsdage årligt, en i marts i Aarhus og en i november i København med samme program. Vi krydser fingre for, at vi kan vende tilbage til målsætning, selvom vi har bestemt, at vi pga. denne kongres ikke også skal have en årsdag her november i år, men planlægger som vanligt to i 2023.

Hvad angår medlemmer af foreningen er pt. ca. 120 personlige medlemsskaber, 4 støttemedlemmer og 37 institutionsmedlemsskaber. Det er ikke mange personlige medlemmer, selvom det egentlig er rørende billigt at være medlem, når man tager det medfølgende abonnement på *Omsorg – Nordisk Tidsskrift for Palliativ Medicin* i betragtning. Tegner med et abonnement på *Omsorg* i Norge koster det 550 Nkr. årligt. Kontingentet til Foreningen for Palliativ Indsats er 420 kr. Jeg ved godt, at nogen vil sige, at vi kan bare læse *Omsorg*, når vi er på arbejde, men det gør altså en forskel at få det ind og døren fire gange året, så det kan ligge på bordet og man kan læse en artikel i ny og næ. Det er det blad, man skal have, hvis skal have lidt udsyn og følge med i, hvad der sker i det palliative felt.

Hvad er foreningens opgave?

Diskussionen om Foreningens berettigelse er da også et tilbagevendende punkt på bestyrelsesmøderne. Skal vi være meget fokuserede på at skaffe os nye medlemmer i en tid, hvor alle faggrupper i det palliative felt i modsætning til foreningens første år nu har deres egne faglige selskaber. Jeg nævner bare i flæng: Dansk selskab for palliativ medicin, Foreningen af hospiceledere, Dansk Selskab for Onkologisk og Palliativ Fysioterapi, Fagligt selskab for Psykologer i Palliation og Onkologi, Socialrådgivere i den palliative Indsats, Musikterapeuter i den palliative Indsats, PRIS – Præster i Sundhedssektoren, Ergoterapifagligt Selskab Kræft og Palliation.

Eller skal vi glæde os over, at der er god tilslutning til vores årsdage og kongresser som denne, og se det som en anerkendelse af nødvendigheden af, at vi er med til at fastholde og pege på de fælles problemstillinger og udfordringer i feltet uanset faggruppe. At selvom der medlemsmæssigt

er tale om en beskeden tilslutning, så er der ikke bare plads til en forening som vores, fordi den fastholder det tværfaglige aspekt, den er simpelthen livsnødvendig, fordi palliation i sin grundsubstans er tværfaglig. Kigger vi på sundhedsvæsenet i almindelighed og hospitalssystemet i særdeleshed er det netop skræmmende, hvor præget det er af kompartmentalisering, specialisering og fragmentering, og hvilke konsekvenser det har for det lidende menneske. Hvor hospitalskulturen tænker mennesker fra hinanden, må palliation nødvendigvis tænke mennesket sammen, apropos årsdagen i november 2021 "Når systemer styrer varme hænder" og temaet for indeværende kongres "Total pain – total care?"

1.og 2.Fælles nationale palliative kongres

Jeg synes også vi kan være lidt stolte over, at det på vores forenings initiativ for første gang i dansk palliationshistorie lykkedes at stable en fælles national palliativ kongres på benene, hvor repræsentanter for alle de faglige selskaber, jeg nævnte, deltog i planlægningen, nemlig "Rødder og Ruter" i oktober 2019, hvor der både var en utrolig god tilslutning (og vi kunne have været mange flere, hvis der er havde været plads) og hvor vi fik virkelig gode evalueringer.

Vi (og det Vibeke, Ulla og jeg fra vores forening) er nu i gang med planlægningen af den 2. nationale fælles palliative kongres, der som nævnt finder sted den 28.-29. september 2023 på Comwell Kolding, hvor der heldigvis er mere plads end på Nyborg Strand. Den tværfaglige planlægningsgruppe har allerede været samlet et par gange og vi er enige om hovedtemaet, "På tværs", der skal forstås meget bredt: Tværfaglighed, samarbejde på tværs af sektorer, det skæve, osv. Jeg kan garantere for, at det bliver et brag af kongres, og det er dejligt at mærke, at alle de involverede selskaber støtter om den. Vi regner med, at programmet ligger færdigt inden sommerferien i år, så sæt kryds i kalenderen.

Der var virkelig meget arbejde med at arrangere og afvikle "Rødder og Ruter", men trods den gode tilslutning var overskuddet, som vi skulle dele med "Fagligt selskab for Palliationspsygeplejersker", der sammen med os stod for en underskudsgaranti, skuffende lille, nemlig kun ca. 20.000 kr. Vi har flyttet kongressen fra Hotel Nyborg Strand til Comwell Kolding og tror på, at det også gør noget godt ved det.

Sidstehjælp

Noget af det, der også har fyldt siden sidst er spørgsmål om "Sidstehjælps" skæbne. Dvs. det undervisningsoplæg om døden og den døende til "folket", som blev sat i søen for en 7-8 år siden. Egentlig har det været en succes. Der var rigtig mange, der blev "uddannet" som instruktører, vi var reviderede det materiale, som den nuværende ledende overlæge af palliativ team på Sygehus Sønderjylland, Georg Bollig, var idemand til. Der er afholdt masser af Sidstehjælpskurser i hele Danmark og det er stadigvæk bud efter dem. Men vi er en lille forening, der er drevet af frivillig arbejdskraft, så opgaven med at koordinere og tage imod bestillinger af kurser, uddanne nye instruktører, holde kontakt med de nuværende, løbende at revidere og opdatere materialet er simpelt for stor. Der er de sidste år pågået forhandlinger med forskellige større og mere pengestærke organisationer, som vi kunne tænke os skulle overtage projektet. Ældresagen, Landsforeningen Liv & Død, Røde Kors. Men der ikke været nogen, der har hoppet på vognen. Det er sådan set ærgerligt, fordi tanken om "folkeoplysning om døden" er god. På bestyrelsesmødet i november var der en tanke fremme om, at man måske kunne forankre projekt "Sidstehjælp" i hospiceregi. Man kunne argumentere for, at det netop kunne være en af de måder, hospice kunne

være tage vare på sin vigtige udvendte funktion. Og der jo typisk knyttet mange frivillige til hospicerne, der kunne uddannes som sidstehjælpsinstruktører.

Nordisk samarbejde

Hvad nordisk samarbejde angår, fik foreningen overført 156.000 kr. i 2020, som var overskuddet fra den nu nedlagte "Nordisk forening for omsorg ved livets slut". Det var en forening hvis bestyrelse bestod af repræsentanter fra de palliative foreninger i de nordiske lande, Danmark, Norge, Sverige, Finland, Island, og som i mange år arrangerede fælles nordiske konferencer. Nogen af os gamle kan huske dem. Det var noget helt særligt at være med her. Men efterhånden som det palliative felt udviklede sig og vi fik EAPC og andre mere europæiske orienterede foreninger, var der mindre interesse for det nordiske samarbejde. Overskuddet fra konferencerne stod ubrugte på en konto i mange år, men i 2020 lykkedes at få pengene ud og overført til os med den klausul, at de skal bruges til nordisk samarbejde. Det er altså ikke midler vi kan disponere over til hvad som helst. Processen kom i hus i tæt samarbejde med den Norsk Palliativ Forening, som er vores søsterforening. Vi har i bestyrelsen haft intension om at bruge pengene til blandt andet et samarbejde med denne forening, som vi tidligere har haft godt erfaringer med. Hele sidstehjælpskonceptet blev egentlig til på et fælles bestyrelsesmøde vi havde i Aalborg tilbage i 2013. Vi har gerne villet lave en tur til Oslo og mødes med dem der for blandt andet at tale med dem om, hvad vi kunne gøre sammen. Men Corona har også her sat en kæp i hjulet. Vi besluttede dengang i 2013, at vi gensidigt ville invitere 2 bestyrelsesmedlemmer til vores respektive kongresser. Jeg har været så heldig at være med et par gange på Norsk Palliativ Forenings kongresser. Det var været meget inspirerende. På denne kongres er der også to fra norske bestyrelse, nemlig sykehuspræst Odd Arne Skogen og psykologspecialist Per Arne Jakobsen.

Tak

Jeg vil slutte med at sige tak til mine bestyrelseskollegaer for et godt, konstruktivt og frugtbart samarbejde. Frivilligt arbejde lever af, at det både er hyggeligt og fagligt udviklende at være sammen. Og det kan jeg i hvert fald for mit eget vedkommende sige, at sådan oplever jeg det. En særlig tak skal rettes til dig, Birte Markfoged, som nu udtræder af bestyrelsen. Tusind tak din indsats. Vi kommer til at savne dig, din viden, dit engagement og din lidenskab for palliation. Alt godt til dig. Jeg har en lille gave til dig som en påskønnelse af din store og mangeårige indsats i bestyrelsen.

Ole Raakjær, februar 2022